

ע"פ 1973/10/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 אפריל 2022

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג

ע"פ 1973-10-21 פלוני נ' מדינת ישראל

בעניין: פלוני

ע"י עו"ד אנדרה רוזנטל

המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד נורית לנגנטל שוורץ

המשיבה

פסק דין

השופט א' דראל:

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה ש' לארי-בבלי) מיום 7.7.2021 בת.פ.].
43186-08-19. הערעור מוסב על הרשעתו של המערער בדין.

כתב האישום והכרעת הדין

1. נגד המערער הוגש כתב אישום שאחז ארבעה אישומים, בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג. ביום 11.3.2021 השיב המערער, באמצעות בא-כוחו, לכתב האישום והודה בכך שבאירוע נושא האישום הראשון, שאירע ביום 24.6.2019, הוא סטר למתלוננת. המערער כפר באירועים האחרים. בא-כוח המערער חזר על תשובה זו בישיבה נוספת שהתקיימה ביום 26.4.2021.

2. לאחר שהמתלוננת לא התייצבה לעדות בשני מועדים שנקבעו, החליטה המשיבה להסתפק בתשובת הנאשם לכתב האישום, והוא הורשע בעבירה אחת של תקיפה סתם. בא-כוח המערער ביקש להימנע מהרשעה ונימק את בקשתו בחשש שרישיון העבודה של המערער יילקח ממנו.

3. בית משפט קמא לא נדרש לקבל את עמדת המשיבה ומיד לאחר דברי בא כוח המערער נתן הכרעת

דין, שבה הרשיע את המערער. הכרעת הדין לא כללה התייחסות לעתירתו של המערער להימנע מהרשעתו. בהמשך לכך נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ולאחריהם הטיל בית משפט קמא על המערער עונש של מאסר על תנאי.

עיקרי הטענות ומהלך הדיון

4. בא-כוח המערער טען בהודעת הערעור ובפנינו כי דעתו של בית משפט קמא לעניין ההרשעה הייתה קבועה עוד בטרם נשמעו טענות הצדדים, וכי אף שהעלה נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעה, בית המשפט לא ביקש לשמוע את עמדת המשיבה והרשיע את המערער מיד, מבלי שהתייחס לשיקולים השונים.

5. לטענת בא-כוח המערער, מדובר בהרשעה באירוע בודד, שבו סטר המערער למתלוננת, בני הזוג אינם בקשר יותר, ומאז אותו אירוע חלפו שנתיים ויותר מבלי שנפתח תיק נוסף. אין לחובת המערער הרשעות קודמות, הוא קיבל על עצמו את האחריות והוא נתון לסיכון שרישיון ההעסקה שלו כמטפל זר לא יחודש.

6. לקראת הדיון בערעור צרף בא-כוח המערער נוהל של רשות האוכלוסין וההגירה (נוהל 5.3.0002) שעניינו העסקת עובדים זרים בסיעוד. הוא הפנה להוראות הנוהל הקובעות, לטענתו, כי ככל שעובד זר יורשע בפלילים לא יוארך תוקף רישיונו.

7. באת כוח המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. לטענתה המערער אינו ממלא אחר התנאי הראשון שנקבע בהלכת **כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)), וככלל אין להימנע מהרשעה מקום בו אדם ביצע עבירות אלימות כלפי בת זוגו. באת כוח המשיבה לא חלקה על כך שהיה מקום לכך שבית משפט קמא ינמק את החלטתו, אך לדידה אין הדבר משליך על התוצאה ולא נפלה טעות בקביעת בית משפט קמא כי מתחייבת הרשעתו של המערער.

8. בהתייחסה לטענה ולפיה ההרשעה תפגע במערער הפנתה באת כוח המשיבה לאמור בנוהל העסקת עובד זר, והפנתה לכך שהנוהל מתייחס למי שעתידי להיכנס למדינת ישראל ולא בהכרח למי שנמצא בתוכה ועובד, וכי לרשות המוסמכת נותר שיקול דעת לבחון כל מקרה לגופו, ואין לקבל את הטענה שאדם שלחובתו הרשעה לא יוכל לעבוד. מכל מקום לטענתה יש טעם בכך שכל מעסיק עתידי של המערער יוכל לדעת כי הורשע בעבירת אלימות כלפי בת זוגו.

9. לאחר שמיעת טענות הצדדים ביקשנו משירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המערער. בתסקיר פורט הרקע האישי והמשפחתי ונלמד ממנו כי המערער בן 30, רווק, עובד בניקין בישיבה ומתגורר בדירה שכורה עם שותף. הוא יליד סרי-לנקה שלמד 12 שנות לימוד. בגיל 22 ומתוך רצון להתפרנס הוא היגר למאלזיה ועבד שם במפעל פלסטיק למשך 4 שנים. לאחר ששב לסרי-לנקה, פגש בבת הזוג, ולפני כ-4 שנים הגיע לישראל. בטרם הגעתו הוא הרבה לכתוב ולפרסם דברי ביקורת על השלטון ברשתות החברתיות. הגעתו של המערער הייתה מבלי שהיה ברשותו

היתר העסקה. למרות זאת הוא עבד כמטפל סיעודי, אך עבודתו הופסקה לאחר חודשיים. מאז הוא עבד במקומות שאינם דורשים אשרה מתאימה.

10. מבחינת מעמדו של המערער בישראל, ברשותו רישיון זמני לישיבת ביקור שהונפק ביום 23.11.2011 ותוקפו עד ליום 27.3.2022. על האישור נכתב במפורש כי אינו מהווה רישיון עבודה, והוברר כי למערער לא הייתה מעולם אשרה עבודה בישראל, שכן לא עבר את ההכשרה הנדרשת בסרי-לנקה, בכדי שיוכל להפוך למטפל סיעודי בשל תקופת המתנה של מספר חודשי. לפי עצת אביו, פנה המערער למשרד הפנים וביקש לקבל אשרה כניסה זמנית כמבקש מקלט.

11. באשר לתוכניות לעתיד, המערער מסר כי הבין שלא יוכל להישאר בישראל עוד זמן רב, ולכן הוא עתיד לעבור למדינה מפותחת אחרת, להשתקע ולעבוד בה. המערער הביע חרטה על המעשה ועמד על כך שמדובר באירוע חד פעמי. המערער מסר כי גם כיום הוא פוגש במתלוננת לעיתים ברחוב, וכי הם מתכתבים לעתים.

12. שירות המבחן ציין כי לא מצא יסוד לחשש שהמערער לא יוכל להמשיך לשהות בישראל בשל ההרשעה, שכן רישיון הישיבה חודש למרות ההרשעה. בין השיקולים ציין שירות המבחן את חוסר ההפנמה של חומרת העבירה וקושי בהבעת אמפתיה למתלוננת, וכן את היעדרו של קושי מהותי ביחס למשמעותה של ההרשעה, שעה שהמערער עובד בישראל כארבע שנים כשברשותו אשרה ביקור בלבד. שירות המבחן התקשה אפוא לבוא בהמלצה חד משמעית בעניינו של המערער לעניין ביטול ההרשעה והטלת צו שירות לתועלת הציבור.

13. לאחר קבלת התסקיר התייחסו באי כוח הצדדים לאמור בו וחזרו על עמדותיהם: בא כוח המערער עתר לביטול ההרשעה ובאת כוח המשיבה אווזת בעמדתה שאין לכך כל הצדקה.

דין והכרעה

14. דין הערעור להידחות. כפי שנקבע "מידת התערבותה של ערכאת הערעור בגזר דין - מצומצמת, ושמורה למקרים בהם נפלה טעות מהותית בהחלטת הערכאה הדיונית, או שנקבע עונש החורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת" ע"פ 6006/21 **אביגדור רימר נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 וההפניות שם (15.3.2022)). לא מצאנו כי נפלה מלפני בית משפט קמא טעות בקביעתו כי אין מנוס מהרשעת המערער, לא כל שכן טעות המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור.

15. בחינת נתוני המקרה מלמדת כי לא מתקיימים התנאים המצדיקים הימנעות מהרשעה כפי שנקבעו בעניין **כתב**. ההרשעה אינה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וסוג העבירה אינו מאפשר, ככלל, לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

16. באשר לפגיעה בשיקום הנאשם - והאפשרות לקיומו של נזק תעסוקתי, הרי שהמערער אינו אווז

באשרת עבודה, אלא עובד בישראל ללא אשרה מתאימה כבר ארבע שנים, ולפי דבריו, כפי שנמסרו לשירות המבחן, הוא עתיד לעזוב את ישראל בעוד זמן לא רב ממילא. לא הונח אפוא יסוד מספיק לטענה כי ההרשעה תסב למערער נזק או תפגע פגיעה חמורה בשיקומו. מן הצד האחר, המערער הורשע בעבירת אלימות כלפי בת זוגו. נוכח יחסו לעבירה כעולה מהתסקיר, אין הצדקה להתערבות בעמדת בית משפט קמא לעניין ההרשעה.

17. הערעור נדחה.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר את פסק הדין לבאי כוח הצדדים.

חיה זנדברג, שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

ארנון דראל, שופט